

Curierul Misionar

Anul XXIII

Noembrie, 1945

No. 11

ZIUA COLPORTAJULUI

3 Noembrie 1945

Program

Dimineață

1. Cântare de deschidere Nr. 375
2. Rugăciune
3. Cor sau muzică instrumentală.
4. Lectură
5. Lectură — Importanța lucrării cu scrieri
6. Un plan de lucru
7. Cor
8. Rugăciune.

După amiază

1. Cântare de deschidere
2. Rugăciune
3. Lectură — Redeșteptare și reformă prin colportaj
4. Experiențe din colportaj
5. Poezie — Lucrători de primul rang
6. Apel pentru înscriere la colportaj
7. Cântare de închidere
8. Rugăciune

Notă. — Rugăm pe toți frații predicatori, lucrători biblici, presbiteri și slujbași ai comunităților noastre să dea o deosebită atenție progra-

mului zilei de colportaj pentru a-l face cât mai interesant cu putință. Tinerii pot avea partea lor în acest program prin cântări de cor, instrumente și recitări de poezii potrivite cu această ocazie. Dacă de față se găsesc frați colportori ar fi drept ca să li se dea ocazie să spună câteva experiențe încurajatoare.

Tot ce se întâmplă în jurul nostru arată că venirea Domnului este foarte aproape. Oare nu este acesta timpul cel mai favorabil pentru a face acea mare lucrare arătată în Apocalips 18, 1? Între toate mijloacele pe cari le-a prevăzut Dumnezeu pentru răspândirea soliei Sale, colportajul este mijlocul cel mai rapid și cel mai cu efect. De aceea și este numită o lucrare de primul rang.

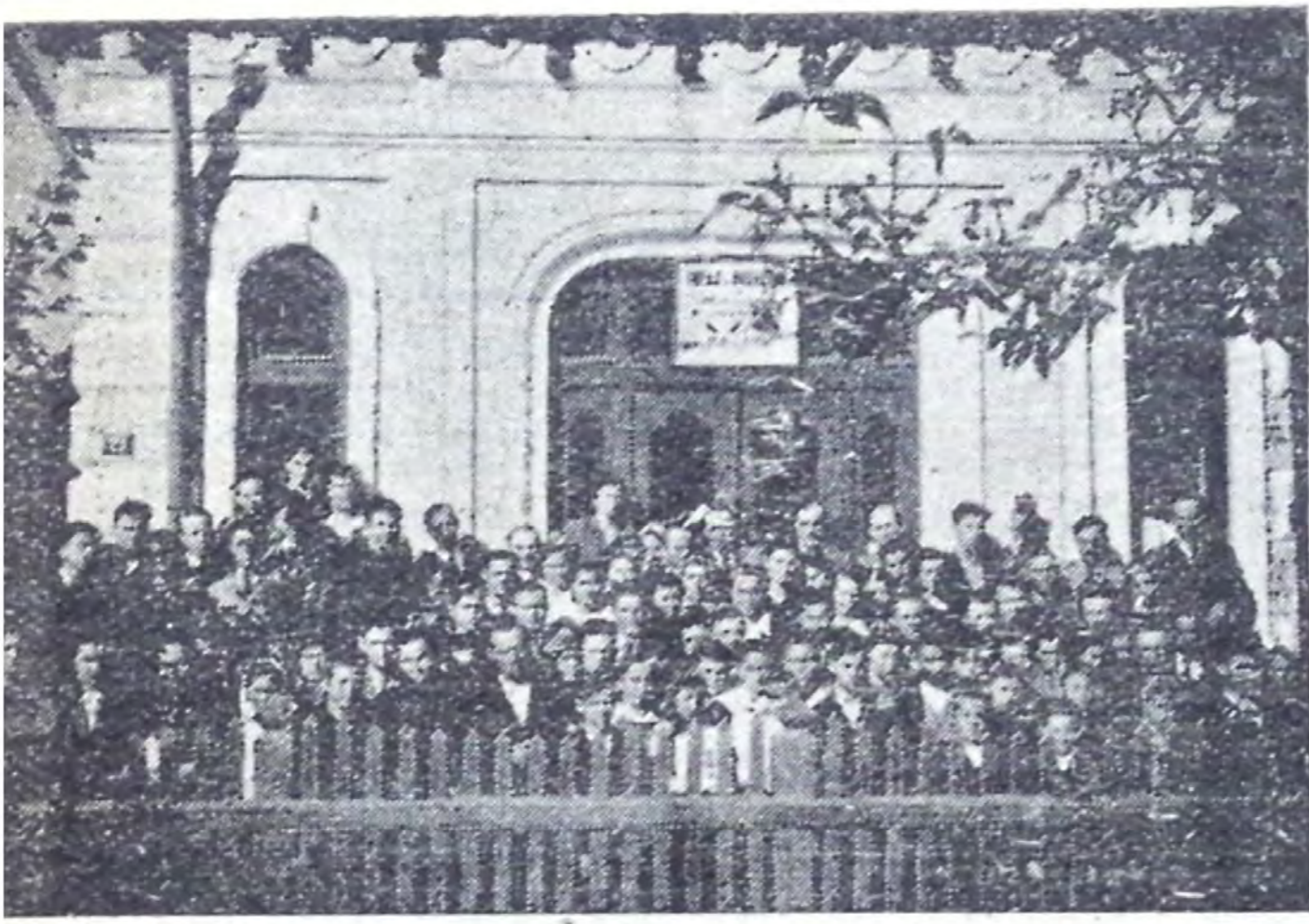
Acest Sabat, al colportajului ne oferă ocazia cea mai potrivită pentru a prezenta poporului nostru însemnătatea cea mare a evanghelizării cu scrieri, cât și răspunderea ce stă asupra comunității de a face acest fel de lucrare. Domnul dorește ca frații și surorile, tineri și tinere să se consacre în serviciul Său, pentru a duce solia din casă în casă.

Se va face un apel călduros ca toți cei cari vor să se înscrie pentru a merge în această măreață lucrare să se pună în legătură cu Dirigintele de colportori din Conferință pentru a primi instrucțiunile necesare. La finele programului se va da ocazie tuturor membrilor ca să aducă un dar cât mai bogat în raport cu nevoile acestei lucrări, care va fi trimis la Conferință cu specificarea — pentru lucrarea de colportaj.

Importanța vânzării de scrieri

Prin Spiritul Profetic Dumnezeu ne-a dat instrucțiuni lămurite cu privire la importanța lucrării de evanghelizare cu scrieri. În cartea Colportorul ca Evanghelist cetim: „Serviciul de predicare al Evangheliei prin viu grai este unul din mijloa-

cele folosite de Dumnezeu pentru lumina-rea lumii. Dumnezeu mai are și alte mijloace. El întrebunțează puterea presei: publicarea de reviste și cărți cari conțin soliile adevărului etern. Acestea sunt în-deosebi importante pentru răspândirea

Cu ocazia adunării colportorilor în Bacău

Evangeliei. Mulți dintre cei ce doresc pâinea vieții nu au prilejul să audă Cuvântul lui Dumnezeu din gura predicatorilor însărcinați cu vestirea Evangheliei. Din cauza aceasta este necesar ca scrierile noastre religioase să fie răspândite în toată lumea. Paginile cari ies de sub tipar legate sub formă de tractate și broșuri trebuie să ajungă în toate părțile pământului. În modul acesta solia Evangheliei va ajunge și acolo unde un predicator viu nu poate merge și atenția multora este îndreptată asupra evenimentelor însemnate cari stau în legătură cu scenele finale ale istoriei neamului omenesc“.

Experiențele făcute în lucrarea de evanghelizare cu scrieri în ultimul an, ne dovedesc cu prisosință adevărul mărturiilor de mai sus. În anii de mai înainte se cereau eforturi mari pentru difuzarea literaturii. Pentru plasarea unei cărți sau broșuri tipărită într'un număr modest de exemplare trebuiau ani de zile. Acelaș număr de exemplare sunt difuzate acum numai în câteva săptămâni.

Mult prețioasa noastră carte „Calea către Hristos“ tipărită în a noua ediție în 15 mii exemplare, a fost difuzată în 15 zile. A urmat a 10-a ediție în 20 mii exemplare care într'un timp foarte scurt și aceasta s'a epuizat. La fel s'a întâmplat și cu celelalte tipăriri, ca de exemplu: Hristos Mântuitorul, Cugetări de pe muntele fericirilor, Crucea Domnului Hristos; Arta de a trăi și altele. Toate aceste mii de cărți și broșuri constituie astăzi pâinea vieții lor spirituale pentru multe mii de oameni.

Unul dintre tinerii noștri Evangheliști cu cărți a prezentat frumoasa carte „Arta de a trăi“ direcțiunei unei instituții care a comandat 100 de exemplare. Un altul a prezentat aceeași carte altei instituții a cărei conducere a prețuit atât de mult cartea încât a comandat 500 de exemplare. Ferice de funcționarii acestei întreprinderi cari vor gusta de pe paginile acestei cărți, hrana pentru viața lor sufletească și poate că mulți vor ajunge să cunoască pe Domnul prin citirea acestei cărți. Mulți dintre ei nu vor fi auzit niciodată solia din gura unui predicator al Evangheliei, dar iată pe calea aceasta vor lua cunoștință de comorile Evangheliei.

„Amin vino Doamne Isuse“ este titlul unei broșuri care vorbește despre revenirea în mărire a Domnului Hristos. În timpul bombardamentului din anul trecut când viața fiecăruia era în mare nesiguranță, solia din această broșură a adus pacea în inimile multor oameni cari erau îngroziți de prăpădul care se anunța de fiecare dată. Broșura era cerută cu insistență și citită cu mult interes de foarte mulți oameni. Astfel frații noștri Evangheliști cu cărți au putut difuza un mare număr de exemplare din broșura aceasta.

Doi tineri evangheliști cu cărți au întâmpinat pe o doamnă cu fiica ei în momentul când voiau să plece de casă. Ca să afle scopul venirii celor doi tineri doamna și fiica s'au întors în locuință. Evangheliștii au arătat scopul vizitei lor prezentând în acelaș timp cărțile religioase. Foarte impresionată de solia prezentată de cei doi tineri evangheliști, doamna a recunoscut în venirea lor pe trimișii lui Dumnezeu, tocmai în clipa în care dânsa disperată din cauza greutăților vieții, era hotărâtă cu fiica ei să se arunce în valurile lacului din apropierea casei lor, spre care și pornise. Servii lui Dumnezeu venise la timp și cele două ființe au fost salvate de la o moarte sigură. Aceste două ființe nu auzise niciodată mai înainte de făgăduințele Evangheliei dar în împrejurările cele mai grele ale vieții lor le cunosc de la acești soli ai cărții și din cărțile cumpărate de la ei.

Alți doi tineri au fost foarte mult mișcați de bunăvoința cu care au fost primiți într'o familie unde li s'a cumpărat cartea Pil-

dele Domnului Hristos. Doamna a spus tinerilor: — „Noi am știut despre venirea D-voastră cu aceste cărți, căci v'am văzut noaptea trecută în vis venind la noi tocmai cu această carte“. Doamna istorisise visul ei la toți vecinii și acum îi îndemna să cumpere și ei această carte.

Brosurile „Isus vă chiamă“ și „Invățați de la Mine“, au plăcut atât de mult unui pastor într'o comună încât acesta cu multă bunăvoință a însoțit pe cei doi tineri evangheliști cu cărți din casă în casă până când au terminat lucrul lor, recomandând chiar dânsul cărțile oamenilor ca fiind foarte bun pentru îndrumarea vieții lor spirituale.

Într'un loc am primit fotografia unei familii de evangheliști cu cărți, tata, mama și cei doi fii. Dânsii au făcut o foarte bună lucrare cu scrieri în cursul iernii trecute. Au găsit foarte multe suflete doritoare de adevăr prin lucrarea lor, pe cari le-au îndreptat către Mântuitorul. Chiar și fotografia pe cari i-am rugat să o facă mi-au spus că vor să o facă la un fotograf căruia i-au vândut multe cărți și pe care speră să-l câștige la credință. Toți patru au lucrat în foarte multe localități unde mai înainte nu a mers nici un predicator al Evangheliei. În aceste locuri s'a deșteptat un interes așa de mare pentru cunoașterea soliei advente, încât cu greu se pot face față chemărilor după slujitori ai Evangheliei.

Evenimentele în legătură cu scenele finale ale istoriei neamului omenesc se îndesesc și ele atrag tot mai mult atenția oamenilor spre Cuvântul lui Dumnezeu. Spiritul lui Dumnezeu mișcă inimile multora cari se interesează de adevăr. Aceasta este cauza unei așa de mari cereri după

cărți cari explică însemnătatea acestor evenimente. Chiar aceste mari cereri sunt un semn al timpului. De unde mai înainte cu greu se putea face față difuzării cărților tipărite de o singură tipografie, astăzi câteva tipografii nu pot face față cererilor de tipărire a acestor cărți și broșuri cari conțin soliele adevărului prezent.

Tot în cartea Colportul ca Evanghelist citim: „Dumnezeu a rânduit lucrarea de evanghelizare cu cărți ca un mijloc prin care să se ducă lumii lumina care este cuprinsă în cărțile noastre. Toți aceia cari se consacră lui Dumnezeu spre a lucra ca colportori, ajută la vestirea celei din urmă solii de avertizare în lume. Nu putem pretui îndeajuns această lucrare căci fără stăruința Evangheliștilor cu cărți mulți oameni nu ar auzi niciodată solia de avertizare“. Maestrul dăvin cere și pretinde fiecăruia să-și facă partea lui de lucrare care corespunde cu capacitatea pe care o posedă. Cine vrea să urmeze acestui apel ceresc? Cine dorește să meargă și să lucreze în înțelepciunea, în harul și în iubirea lui Hristos pentru semenii săi, atât în apropiere cât și în depărtare? Cine vrea să sacrifice viața comodă și plăcută spre a pleca în locurile unde domnește rătăcirea, idolatria, și întunecul?

Dumnezeu a avut în toate vremurile lucrători ai Săi. Pururea când Dumnezeu strigă: „Pe cine să trimit? Cine vrea să fie solul nostru?“ răspunsul va fi: „Iată-mă, trimite-mă“. Isaia 6, 8.

Fie ca mulți tineri din comunitățile noastre să răspundă la chemarea lui Dumnezeu astăzi când El a deschis uși largi pentru vestirea Evangheliei.

N. Gheorghiuță

EXPERIENȚE

din lucrarea de primul rang

„Aruncă-ți pâinea pe ape și după multe zile o vei găsi iarăși“. Ecl. 11, 1. Când bunul Dumnezeu a dat înțeleptului Solomon această inspirație a și văzut în decursul vremii o mare armată de bărbați și femei consacrate, pornind din mijlocul comunităților pentru a arunca sămânța vie a Cuvân-

tului lui Dumnezeu care nu putrezește niciodată care urma să aducă rod un mare seceriș de suflete.

În campania de primăvară a acestui an, pe valea Bistriței și la munte, unde am lucrat cu un număr de 14 viteji, 5 fete și nouă bărbați, Dumnezeu a fost cu noi și ne-a

Colportorii din Moldova de Nord

dăruit un foarte frumos succes în distribuirea de tractate.

Bunul Dumnezeu a veghiat asupra Cuvântului Său și nu l-a lăsat neroditor. După trei luni de zile, unul dintre colportorii noștri cari luase parte în această lucrare, pe când lucra în orașul Piatra Neamț, a fost oprit în stradă de către un gospodar care era necunoscut colportorului. Acesta strângându-i mâna îi spune: „Eu te cunosc pe Dumneata“. „Poate din armată“, a răspuns colportorul. „Nu, ci din comună de la mine și din casa mea unde m'ai vizitat și mi-ai vândut un Nou Testament și un calendar. Eu am studiat cu multă atenție aceste două cărți și ca rezultat am început să țin Sabatul Domnului, iar împreună cu mine și alte patru familii“. Câtă bucurie l-a cuprins pe colportor, dar câtă bucurie și fericire pe aceste iubite familii cari au găsit pe Mântuitorul și viața veșnică. Aceasta este numai o mică parte din ceea ce va urma ca rezultat al răspândirii a mii de cărți, tractate și Noi Testamente, rezultat pe care îl vom vedea în Impărăția de sus.

Tineri și tinere, cari aveți de la Domnul lumina grăbiți-vă de o duceți și aceluia cari stau la marginea lumii veșnice și cari așteaptă să fie introduși. „Aruncă-ți pâinea pe ape și după multe zile o vei găsi iarăși“.

Dă-mi o Biblie căci doresc să mă pocăesc

În campania din Bucovina, după ce am vizitat o grupă dintre vitejii noștri colportori și colportoare, am plecat din Rădăuți cu căruța împreună cu un iubit frate spre Gura-Humorului. Drumul fiind cam lung a fost necesar să facem un mic popas, în frumoasa stațiune Solca. În timpul popa-

sului, cum stam în căruța, citeam pe o carte, fără să-mi pot da seama ce va urma după aceasta. După două ore am plecat mai departe. Abia am mers ca un kilometru și iată în urma noastră, un gospodar din comună fuge după noi și strigă să oprim căruța. Am oprit caii, și imediat ce acel gospodar a ajuns la noi, cu ochii țintă la mine, zice: „Domnule, Dumneata ai cărți de credință. Dă-mi te rog o Biblie căci doresc să mă pocăesc“.

Tot odată a sosit în fuga mare și soția acestui gospodar, care la fel ca și soțul ei a spus: „Domnule dați-ne o Biblie căci vreau să mă pocăesc și eu împreună cu soțul meu“. Am fost foarte surprins căci amândoi îmi cereau Biblii fără să le fi spus cineva că eu am Biblii. Întrebându-i, de unde știu că am Biblii, mi-au spus că m'au văzut citind atunci când eram în popas și că erau siguri că eu am și Biblii de vânzare. Le-am spus că le dau o Biblie numai dacă cu adevărat doresc să se pocăească și să facă tot ce scrie în ea. Au răspuns într'un glas că chiar din această săptămână aveau să înceapă a găti mâncarea de Vineri pentru Sâmbătă. Deși suntem singuri în această comună, ne-am hotărât să ținem cele zece porunci. Cu lacrimi de bucurie pentru că au putut găsi Biblia, au rămas cu hotărârea fermă că vor să facă parte din poporul care păzește poruncile lui Dumnezeu și are credința lui Isus. Să mergem cu grabire prin sate și orașe să căutăm asemenea suflete care așteaptă salvarea sufletelor lor.

Mai aveți Apocalipsul ?

În orașul Iași, oamenii de bine au observat că cineva dintre misionari distribue cartea Apocalipsul. La vestea aceasta, unii nu au mai avut răbdare ca servii lui Dumnezeu să ajungă la casele lor, ci au ieșit în stradă și au început să strige după colportori: „Vă rugăm, dacă mai aveți cartea Apocalipsului, să ne dați și nouă“. Niciodată nu li s'a mai întâmplat așa ceva colportorilor, ca să alerge oamenii după ei să le ceară cărți, să ceară Apocalipsul.

În timp ce aceiași colportori, lucrau într'o comună, pastorul de acolo află că cineva vinde cartea Apocalipsul. A căutat mult ca să găsească pe frații colportori, și abia la o margine de sat a găsit pe două din surorile colportoare, și foarte bucuroși a cerut

ca să-i dea Apocalipsul. Cu multă părere de rău surorile nu l-au putut servi deoarece se terminase. Dânsul atunci a cumpărat din toate celelalte cărți câte un exemplar, rugând în acelaș timp ca la prima ocazie să-i aducă și Apocalipsul. La despărțire le-a încurajat cu cuvintele: „D-voastră faceți o mare lucrare pentru Dumnezeu și pentru binele oamenilor. Această lucrare este foarte grea și veți avea de întâmpinat multe greutăți, dar să nu vă descurajați, mergeți înainte și Dumnezeu să vă binecuvinteze, și să vă ajute“.

Un colportor a vizitat o familie foarte săracă, care nu avea bani să plătească cartea. Ca să nu piardă ocazia de a-și procura cuvântul Domnului, a luat repede o găină, a fugit după un negustor, a vândut găina și a cumpărat cartea. În alte părți, se simte o mare lipsă de pâine, dar oamenii dornici de mântuire au preferat să cumpere cărți din care vor afla mântuirea sufletului, decât să cumpere alimente pentru familie.

Vindecări prin rugăciunile colportorilor

Unul dintre colportorii noștri mergând din casă în casă vestind solia din ceruri a găsit suflete suferinde, a început să le vorbească despre Isus, despre puterea lui, despre marea lui iubire pentru toți oamenii și mai ales pentru cei care cred. Le-a vorbit despre puterea Domnului Isus de a face pe bolnavi să fie sănătoși. Aceste suflete bolnave, au fost invitate să creadă din toată inima în Domnul Isus, apoi le-a pus întrebarea dacă cred că El îi poate face sănătoși. Ei au răspuns că cred. Atunci colportorul a citit din Sfânta Scriptură făgăduințele Domnului pentru cei care cred, apoi s'au plecat cu toții în rugăciune cerând îndurarea Domnului și Domnul a răspuns chiar în ceasul acela la rugăciune și din clipa aceea bolnavul a început să se simtă mai bine și cu timpul s'a făcut pe deplin sănătos. Acest lucru și această minune dumnezească s'a repetat în trei familii cu trei cazuri deosebite care în urma rugăciunilor colportorilor cu mare credință în Dumnezeu, s'au făcut sănătoși. Aceasta este lucrarea pe care bunul Dumnezeu dorește să o facă cu fiecare dintre noi. Să ne predăm lui Dumnezeu ca El să poată să-și facă lucrarea cu noi pentru binele tuturor celor din jurul nostru.

Două din colportoarele noastre după ce

au vestit solii despre a doua venire a Domnului Isus într'un sat din Jud. Botoșani, au hotărît să facă o adunare împreună cu câțiva credincioși de ai noștri, la care adunare au făcut invitații la mai mulți din acel sat. După ce s'a ținut o lectură Biblică, surorile colportoare au cântat mai multe cântări dintre care: Intins'am palme sângerânde; Țara mea; Eu eram prea departe de Domnul și De voi purta a mea cruce.

Rezultatul a fost că 3 suflete din acel sat au venit la credință și din momentul acela s'au hotărît să facă și ei parte din poporul care se pregătește pentru a doua venire a Domnului Isus și pentru viața veșnică.

Cu cât vor fi mai mulți care să ducă vestea mântuirii la cei care sunt înstrăinați de bunul Dumnezeu și de viața veșnică, cu atât mai mulți vor fi cei câștigați ca rod al suferințelor Domnului Isus Hristos.

Oameni se roagă la Dumnezeu ca să le trimită solii Săi

Unul dintre colportorii noștri a intrat într'o casă unde erau doi bătrâni. Prezentându-le Biblia, bătrânii s'au uitat țintă la colportor, apoi moșul spuse: „Vezi măi babă, căci Dumnezeu ne-a ascultat rugăciunea noastră din această dimineață și a trimis pe solul Său ca să ne aducă Biblia acasă la noi?“ Apoi a spus fratelui colportor, cum în acea dimineață ca niciodată au strigat la Dumnezeu cu lacrimi ca să le trimeată un om, care să le aducă o Biblie. „Și iată Dumnezeu ne-a ascultat din ceruri și te-a trimis pe dumneata. Acum, vom citi și noi Biblia, cartea lui Dumnezeu și vom ști cum să ne pregătim pentru viața de veci“.

Mă gândesc în momentul acesta, câți bătrâni, și tinere și oameni de tot felul se roagă la bunul Dumnezeu ca să le trimită și lor un sol care să le vestească despre iubitorul nostru Mântuitor și despre viața veșnică. Apoi mă gândesc că din cauza celor cari cunosc adevărul dar nu se grăbesc în acest timp de mare har, ca să-l vestească pretutindeni, mulți dintre cei care se roagă vor rămâne fără răspuns și vor trece din viața această fără să fie avertizați. Răspunderea cu siguranță va cădea asupra noastră dacă încă nu ne vom ridica cu toții ca un singur om pentru a vesti solia din casă în casă așa cum ne-a învățat Dumnezeu.

V. Șchiopoaia

Redeșteptare și reformă

prin colportaj

În viața poporului lui Dumnezeu trebuie să aibă loc acum o reînviere a acelei evlavii pentru ca să se închee grabnic lucrarea lui Dumnezeu. Aceasta este în armonie cu cele spuse în Scriptură că „Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ lucrarea Sa“. Rom. 9, 25.

Când viața celei dintâi evlavii va fi realizată, va aduce cu sine îndeplinirea acelor dorințe spirituale ce stau adânc în inima rămășiței de astăzi a poporului. Atunci vom vedea acea îndelung așteptată revărsare a Spiritului Sfânt în măsură bogată, vestită în tot locul, cu mare putere de convingere a întregii solii îngerești, creșterea mijloacelor necesare pentru a răspunde cererilor lucrării lui Dumnezeu, și convertirea multor suflete sincere în țara noastră. Căutând pe adevărata cale să primim această experiență, toate celelalte binecuvântări ne vor fi adăogate.

Așa s'a făcut predicarea Evangheliei la începutul Noului Așezământ. Când cei dintâi ucenici au stărunit și au ajuns să primească o schimbare spre adevărată evla-

vie, a și venit revărsarea Spiritului Sfânt la Rusalii cu toate binecuvântările ei. Mii de suflete s'au pocăit într'o singură zi. Legăturile pungilor credincioșilor s'au desfăcut și mijloace îmbelșugate s'au revărsat pentru împlinirea lucrării. Solia evanghelică a pornit „biruitoare și să biruiască“. Să mulțumim lui Dumnezeu că tot pe această cale se va face vestirea Evangheliei de către servii lui Dumnezeu la încheierea Așezământului evanghelic.

În „Marea Luptă“ p. 545, cetim: „Înainte ca judecățile lui Dumnezeu să vie în cele din urmă pe pământ, va fi în poporul lui Dumnezeu, o redeșteptare a evlaviei dintâi cum nu s'a mai văzut din zilele apostolilor. Spiritul și puterea lui Dumnezeu se va revărsa asupra copiilor Săi... Mulți, atât fețe bisericești cât și popor, vor primi cu bucurie adevărurile rânduite de Dumnezeu, să fie vestite în acest timp, spre a pregăti un popor care să aștepte a doua venire a Mântuitorului“.

Care vor fi punctele aduse de această redeșteptare a evlaviei dintâi? Domnul a descoperit acest lucru servei Sale, și iată ce spune că a văzut:

„În viziuni de noapte au trecut prin fața mea scene ale marii mișcări de reformă în sânul poporului lui Dumnezeu. Mulți laudau pe Dumnezeu. Bolnavi erau vindecați și alte minuni se săvârșeau. Un spirit de rugăciune se vedea, așa cum a fost înaintea zilei de Rusali. Sute și mii se vedeau vizitând familii și deschizând înaintea lor Cuvântul lui Dumnezeu. Inimi erau convinse prin puterea sfântului Spirit și se da pe față un Spirit deosebit de pocăință. În toate părțile se deschideau uși pentru vestirea adevărului. Lumea părea să fie luminată prin puterea cerească. Mari binecuvântări erau primite de adevăratul și umilul popor a lui Dumnezeu. Auzeam voci de mulțumire și de laudă și părea să aibă loc o reformă cum am trăit-o la 1844“. *Mărturii, Vol. IX, p. 126.*

Colportori în Teleorman

Când, după cum se spune mai sus „sute și mii de copii a lui Dumnezeu sunt văzuți vizitând familii și deschizând înaintea lor cuvântul lui Dumnezeu și când în toate părțile se deschideau uși pentru vestirea adevărului?”

Dela 23 August 1944 mulțumită harului lui Dumnezeu ni s'a dat toată libertatea, deschizându-se înaintea noastră multe uși largi, pentru vestirea și răspândirea Evangheliei.

Sute de colportori devotați au pornit mânați de Duhul Sfânt, din sat în sat și din oraș în oraș vizitând orice familie și deschizând înaintea lor Cuvântul lui Dumnezeu.

Ei au plecat cu inimile pline de iubirea lui Hristos, să convingă pe oameni să cerceteze adevărul și să le facă cunoscut solia timpului de față.

Lucrarea aceasta de colportaj a deșteptat un viu interes pentru lucrurile religioase. Am constatat într'adevăr din primul efort misionar de evanghelizare cu cărți, atât la sate cât și la orașe apariția unei deosebite și puternice treziri pentru studierea cărților noastre și a Sfintelor Scripturi.

În urma acestei lucrări s'a văzut producându-se o re-deșteptare religioasă în toate clasele sociale. În multe sate oamenii au început să cerceteze cărțile noastre cu Biblia în mână dar cu sentimentul că lumea se apropie de sfârșitul ei. În această privință iată ce spune serva Domnului că a văzut:

„Văzui, cum într'o mână țineau reviste și tractate, iar în cealaltă Biblia, în timp ce obraji lor erau uzi de lacrimi; văzui cum ei se plecau în rugăciune arzătoare și umilită înaintea lui Dumnezeu, rugându-L să-i conducă la tot adevărul, — lucru pe care El era gata să-l facă, chiar înainte de a striga el. Apoi, după ce primeau adevărul în inimile lor, și vedeau lanțul armonic al adevărului, Biblia le apărea ca o carte nouă; ei o strângeau la piept cu o vădită bucurie de mulțumire, în timp ce fețele lor străluceau de fericirea mântuirii și de bucuria sfântă pe care o primiseră“. *Colportorul Evangelist, p. 39.*

Am găsit suflete cari au plâns și s'au rugat mulțumind lui Dumnezeu, pentru că a sosit timpul, când să poată vedea lumina

Colportori în Dâmbovița

care vine din Sfintele Scripturi. Azi colportorii noștri străbat toate satele, pentru ca toți cei care doresc să afle adevărul, să poată vedea mărirea lui Dumnezeu și adevărul Său, din paginile Sfintei Scripturi. În aceeași carte găsim următoarele cuvinte: „Multe uși sunt azi deschise când poate fiecare lucra pentru a scoate suflete din întuneric și rătăcire, la lumina Evangheliei. Multe sunt sufletele cari trebuiesc chemate la pocăință și a le statornici picioarele pe platforma adevărului veșnic“. *Colportorul Evangelist, pag. 39.*

Azi e timpul când trebuie să răspândim literatura noastră aducătoare de mângâere pentru sufletele robite de păcat și plăceri. Să intrăm în fiecare familie în conversație, și în spiritul lui Hristos, să ne rugăm cu și pentru aceia pe care îi vizităm. Iată lucrarea ce trezește un spirit de cercetare și reformățiune.

Gh. Dodu

A N U N Ţ

Anunțăm Cercurile Misionare că pentru luna Decembrie vor primi un număr de Prelegeri co-respuzător cu numărul lecțiilor. Aceste Prelegeri se vor trimite ramburs, socotindu-se numai 200 lei pentru fiecare Prelegere, întrucât restul până la 500 cât este de fapt costul ei, va fi suportat de Conferința respectivă.

Am anunțat din vreme aceasta pentru ca să ~~te~~ **te** pregătiți banii când vor sosi Prelegerile.

Este dorința guvernului țării noastre ca toți cei chemați să facă educația poporului să lupte cu toate mijloacele cele bune pentru dispariția analfabetismului. Noi credem că acesta este în planul lui Dumnezeu pentru ca oamenii să poată citi Evanghelia și astfel să ia cunoștința de planul de mântuire. Biblia însăși este o dovadă a planului lui Dumnezeu de evanghelizare prin scris, prin tipărirea și difuzarea cărților cu caracter religios.

În Colportorul ca Evanghelist cetim la pag 112: „Casele noastre de editură trebuie să poată sprijini în activitatea lor, manifestând mereu dorința de a lua cărți spre a le pune în vânzare“. La pag. 41 cetim: „Pentru vinderea literaturii noastre trebuie întocmite adevărate campanii de evanghelizare cu cărți pentru ca lumea să primească lumina despre cele ce stau aproape de noi. De ce nu privim mai departe?... O hotărâtă și caracteristică dezvoltare a măreției lui Dumnezeu va aduce acolo că se vor aduna daruri de tot felul și se vor depune la picioarele lui Isus. Fiecare nouă descoperire a iubirii Mântuitorului aduce pentru fiecare suflet o lovitură hotărâtoare dintr'un punct sau altul de vedere căci sfârșitul a tot lucrul este aproape“.

„Oamenii din lume aleargă înaintea picioarelor lor. Planurile și propunerile lor sunt pentru a zădărnici ceea ce Dumnezeu a hotărât. Aur și argint se adună grămezi și totuși numai ca să fie distrus și mâncat de flăcările zilei de apoi“.

Iubiți frați, succesul vizibil al caselor noastre de editură depinde și de felul cum poporul nostru va înțelege să le sprijinească. Iată aci mai jos un plan de ceea ce s'ar putea realiza dacă am avea mijloacele necesare.

Este știut că timpul cel mai potrivit pentru evanghelizarea cu cărți, este timpul de iarnă deoarece atunci oamenii sunt mai aproape de gura sobei și au mai mult timp de citit.

Planul este întocmit pentru 8 luni de zile. Evangheliștii noștri cu cărți au nevoie pentru acest timp de un milion de exemplare

cărți și broșuri. Costul pentru tipărirea acestor cărți cere un capital de 150 milioane de lei. Casa de editură nu are acești bani. Punem însă acest plan înaintea lui Dumnezeu și a fraților noștri. Bunul Dumnezeu ne dă timpuri bune de lucru. Dorește cineva să facă un bun plasament al capitalului pe care Dumnezeu i l-a dat? Să mediteze la planul Casei de editură și să se hotărăască în inima sa spre a-l pune aci pentru o vreme, ca bunul Dumnezeu să se poată folosi de el spre binele și binecuvântarea tuturor acelor care vor putea auzi și citi solia din cele un milion de cărți și broșuri proiectate. Dea Domnul ca spiritul de dărnicie care a caracterizat poporul la clădirea templului în urma apelului făcut de către regele David, să se dea pe față cu atât mai mult în poporul lui Dumnezeu care lucrează la clădirea templului spiritual clădit din pietre vii. Să cetim cu atenție cele scrise în 1 Cron. 29, 1—9. Domnul să binecuvinteze pe dătătorii și trimițătorii voioși.

COLTUL EDITURII

Au apărut în editură următoarele publicațiuni:

Minunate Povestiri Biblice, 72 pag.	Lei 1.000
Die Quelle der Kraft, 96 pag.	" 1.000
Iubirea Părintească, 80 pag.	" 600
Suferințele lui Hristos, 32 pag.	" 240
Viața Veșnică, 32 pag.	" 200
Învățați dela Mine, 32 pag.	" 200
Amicul Tinerimii, No. 1	" 200
Cuvinte de Mângâiere, 16 pag.	" 100
Scriptura Descifrată, 16 pag.	" 100

La literatura de mai sus se acordă Cercurilor Misionare un rabat de 30%.

Istoria Biblică Ilustrată

Prețul Lei 2.000 cu rabat de 20% pentru lucrători.

Manualul pentru învățământul religios al copiilor cuprinzând ilustrarea lecțiilor Școalei de Sabat pentru copii.

Comenzile se vor trimite la „Graiul Literar“ S. A. Str. Mitrop. Gh. Petrescu, No. 116.

Caut loc de ucenic la croitorie, mecanică sau tâmplărie, pentru fiul meu, în vârstă de 14 ani și absolvent a 7 clase primare. Numai la frate adventist.

Adresați-vă: Ion Botaș Rabu, Comuna Apateu, Jud. Arad.

Spiritul Profeției

în Mișcarea Adventă

Locul pe care darul profeției îl are în Biserică

Scrierile poartă în ele însele dovada împuternicirii lor

Scrierile care au apărut în mișcarea adventă prin mijlocirea darului spiritului profetic poartă în ele însele dovada împuternicirii lor. Ele ating nevoile omenești într'un chip spiritual unic în felul său în literatura dată de scriitoarea cărților: „Am scris multe cărți, cărora li s'a dat o largă răspândire. Dela mine însămi nu aș putea scoate adevărul cuprins în aceste cărți, dar Domnul mi-a dat ajutorul Duhului Său Sfânt“. — *Review and Herald*, 26 Iulie, 1906

Impresiunile multor cetitori

Mulți cetitori fără să știe ceva despre scriitoare au ajuns la concluzia că lucrările acestea dovedesc posedarea unui dar spiritual din partea celui care le-a scris. Voi da aci câteva exemple:

O soră infirmieră a fost invitată de o doamnă bogată și cultă, pe care o întâlnise într'una din instituțiile noastre medicale, să petreacă zilele de vacanță la reședința de vară a acestei doamne, la mare. Infirmiera noastră a adus cu sine cartea „Educația“. Mi s'au povestit următoarele: „Doamna a văzut cartea și a cetit-o. „Scriitoarea acestei cărți trebuie să fi fost o femeie cu o educație excepțională“, zise d-sa. „Nu, îi răspunse infirmiera: „cu totul dimpotrivă; a fost chemată la lucrarea religioasă din fragedă tinerețe, având numai învățătura din clasele primare“. „Atunci trebuie să fi scris din inspirație“, a adăugat drept comentariu această doamnă cu o vastă cultură, care era în stare să aprecieze caracterul excepțional al cărții“.

O persoană din cler, cu o cultură deosebită distinsă, vizitând una din școlile noastre, a venit din întâmplare la clasa de lucrare biblică. Spunea că este părtaș al școlii liberale de cugetare. A luat și a răsfoit volumul „Mărturie pentru predicatori“ pe care-l folosea clasa la studiu. Mai târziu a spus profesorului:

„Am privit prin cartea aceasta și consider că este cel mai bun material pe care-l puteți pune în mâna unor tineri care se pregătesc să devină slujitori ai Domnului. Tinerii aceștia ar trebui să se considere fericiți că au la îndemână sfaturile de felul acesta. Am cetit câteva din lucrările Elenei White. Cunosând puțina învățătură de care s'a bucurat, trebuie să recunoaștem că nimeni nu ar fi putut scrie astfel de cărți, decât fiind inspirat de Dumnezeu“.

Nu seamănă cu alte scrieri

Cum poate cineva să explice aceasta? Unica explicație este că Domnul, care a chemat persoana aceasta la lucru, a și împuternicit-o într'un chip deosebit de a-și îndeplini lucrarea de vestire a soliilor. Criticii poate să vorbească de rău servul, dar cu cât face mai mult lucrul acesta, cu atât mai mult scot la iveală roadele darului. „După roadele lor îi veți cunoaște“. Roadele darului care se văd în acest monument uriaș de cărți sunt o dovadă despre veracitatea darului care lasă pe adversar cu gura închisă; deoarece nimeni nu poate explica cum se face că o persoană cu atât de puțină cultură ar fi fost în stare, ca fără de ajutor special să scrie în așa fel despre aceste principii de educație.

Susținerea unora că aceste scrieri ar fi fost lucrate de alte persoane de cât de aceea care le semnează, este neîntemeiată. Noi nu avem în toată denominațiunea un om care să poată scrie o carte de felul acesta.

Este drept, noi am avut oameni care au scris cărți bune, folositoare, chiar din zilele pionierilor. Dar niciunul din aceștia nu a fost în stare să scrie, nu o carte, dar nici măcar un capitol de felul acestor scrieri. In ele e o altă calitate, o altă influență.

Despre Marea Luptă

Iată „Marea Luptă între Hristos și Satana“, care are o deosebită influență atât asupra celor culți, cât și asupra celor mai puțin învățați. Un avocat de seamă spunea

despre această carte: „Cartea aceasta nu a fost scrisă prin educație, ci prin inspirație“.

O doamnă a cumpărat cartea pentru a o da unei surori a sa, catolică. Dar înainte de a o înmâna a cetit-o personal. Mai târziu spunea: „Cartea aceasta este minunată. Niciodată nu am cetit mai înainte așa ceva. Mi se părea, în timp ce citeam, că văd scenele descrise“.

De fapt lucrurile sunt adevărate. Serva Domnului în introducerea acelei lucrări scrie: „Prin iluminare dela Duhul Sfânt, scenele luptei neîncetate între bine și rău au fost descoperite scriitoarei acestor pagini“. Autoarea scria ca o martoră văzătoare. Pentru întâia dată la 1848 au fost trecute pe dinaintea ei scenele marelui lupte, cel puțin în parte. Apoi ne destăinuște, că au fost repetate după zece ani, pe când lua parte la o adunare. Despre aceasta scrie următoarele: „In viziunea dela Lovett's Grove (Ohio, la 1858), cea mai mare parte dintre cele ce văzusem eu zece ani înainte cu privire la marea luptă de veacuri dintre Hristos și Satana, a fost repetată și mi s'a dat porunca să le scriu“. — „*Life Sketches*“, p. 162.

Scrierile acestea nu au apărut prin vreo metodă obișnuită de scriere în cursul anilor. Obligația de a scrie a apăsat multă vreme asupra acestei serve a lui Dumnezeu, așteptând timpul când, într-o viață ocupată, activă, să poată însemna pe hârtie, lucrurile pe care Spiritul profeției obișnuia să i le descopere.

Nu e nevoie să apărăm darul; el este apărătorul nostru. Un bătrân în vârstă de șaptezeci de ani pricepea așa cum trebuie valoarea acestor cărți. El purta totdeauna la sine un exemplar din „Hristos Mântuitorul Nostru“, oriunde mergea.

„Imi place cartea aceasta“, zicea el. „Când oamenii mă întreabă pentrue o port cu mine, eu le răspund: ‚Ah cartea aceasta este păzitorul meu‘. De când am început să o cetesc, m'am schimbat. Nu știu cum s'a petrecut schimbarea. Una știu, că de când am început să citesc cartea aceasta m'am schimbat“.

Iată și ceva din Japonia ne-creștină: Cartea „Patriarhi și Profeti“ a fost recomandată oficial publicului. Directorul Casei

noastre de editură din Japonia scria: „Din toate cărțile noastre, aceasta este singura care a fost recomandată publicului de Ministerul Educației. Lucrul acesta este scris pe prima pagină lângă titlu, cu litere mari, grase, negre“. Exemplare din cartea aceasta au fost introduse în școli și biblioteci, iar multe mii au fost vândute în public“.

În cărțile acestea este o voce care vorbește chiar și minților ne-creștine.

Descrierea vieții Domnului Hristos.

Când „Hristos Lumina lumii“ a fost prezentată în Anglia, o distinsă doamnă din Edinburgh a cetit un exemplar. A fost adânc mișcată. D-sa a spus alor noștri: „D-voastră sunteți oameni necunoscuți. Nu vi se cuvine să răspândiți o astfel de carte. Ea ar trebui să fie pe mâna marilor editori din Londra. Pare să fie inspirată“.

Nu cunoștea faptul că metoda noastră de a vinde prin colportori ne da un mijloc de a ajunge la oameni mult mai bine decât erau în stare să o facă marii editori. (În trecut fie zis, metoda distribuirii cărților o avem prin sfaturile Spiritului profetic, după cum vom vedea mai târziu).

La începutul lucrării de distribuire a lucrării „Hristos, Lumina lumii“, o doamnă a cumpărat un exemplar. Timp de zece ani a rămas necitită pe raft. Apoi, într-o zi de amărăciune, a luat-o. Ea a scris autoarei următoarele cuvinte:

„Îndată ce am început să o cetesc, am simțit ca niciodată cât de reală era. De unde înainte mi se părea o poveste învechită, acum mi se părea că totul se petrece sub ochii mei. Sufletul meu sbuciumat a aflat pace, iar ochi mei au fost deschiși ca niciodată mai înainte, față de îndurările lui Dumnezeu. Văd în El un Mântuitor personal viu care este cu mine totdeauna. Mi-am consacrat viața în slujba Lui“.

După cum scenele acelei vieți pe pământ au fost făcute clar autorului prin ajutorul Duhului Sfânt, tot astfel povestirea a ajuns să fie făcută foarte reală pentru cetitor. Aceasta este o ilustrare a ajutorului special pe care darul acesta îl dă pentru explicarea temelor biblice.

Spiritul în care a fost făcută lucrarea

Este o minune faptul că Elena White a

fost în stare să scrie cartea aceasta mare, „Hristos Lumina lumii“, în timpul anilor de intensă lucrare din Australia. Totul atrăgea simpatiile și timpul său în dezvoltarea lucrării celei noi în acel mare câmp. Iar în anii aceia, cel puțin în anii dela 1892 la 1895, au sosit la sediul Conferinței Generale din America cele mai alese învățături pentru predicatori și lucrători pe care le-am primit vreodată într'un timp atât de scurt. Lucrătorii mai vechi își amintesc caetele în formatul scrisorilor în care O. A. Olsen, pe atunci președintele Conferinței Generale, ne înmâna aceste sfaturi. Ele formau în ele însele un vast volum de învățături, din care probabil cea mai mare parte a luat forma de cărți ceva mai târziu. Iar în tot timpul acesta lucrătorii dele sediu știau că E. White se străduia să afle timp pentru a lucra la „Hristos, Lumina lumii“. Cu privire la simțământul ei față de această îndatorire ea scria către O. A. Olsen în 1892:

„Mă cutremur înaintea lui Dumnezeu. Nu știu cum să rostesc sau cum să descriu în scris marile subiecte ale jertfei de ispășire. Nu știu cum să înfățișez subiectele în puterea cea vie cum stau ele înaintea mea. Mă cutremur de teamă ca nu cumva să scad în valoare marele plan al mântuirii folosind cuvinte de rând. Plec sufletul meu în temere și evlavie înaintea lui Dumnezeu și zic: „Cine este îndestulător pentru aceste lucruri?“ — „*Elmshaven Leaflets*“, „*The Writing of the Ellen G. White Books*“, p. 7. Elena White a umblat pururea în spiritul acesta pentru a face cât mai reală povestirea celor din Evanghelie. Să cetim două pasagii din descrierea aceasta, — întâi: o privire asupra omenirii la data când Mântuitorul S'a întrupat, și al doilea o privire a reîntoarcerii biruitoare la cer după ce adusesse jertfa ispășitoare. (Ele se află în Cartea „Hristos, Lumina lumii“, la pag. 27—31 și la pagina 706—707. Este bine să le cetim înainte de a trece mai departe. Nu le redăm aci din lipsă de spațiu. N. R).

Scrierile ce ne vin dela darul acesta se deosebesc. Toate darurile sunt trebuincioase... Cărți venite dela diferiți autori au rolul lor. Nu ajunge un singur dar. Cu toate acestea lucrarea darului Spiritului profetic prin mijlocirea scrierilor servește

umile, care nu avea o pregătire pe calea naturală pentru un astfel de serviciu, este fără încetare un semn al conducerii viului Dumnezeu în mișcarea adventă.

Lauda din punct de vedere literar

Această privire generală trebuie să se încheie cu încă un citat. Este din partea unei profesoare de litere care vorbește din punct de vedere literar. Merită să ascultăm un cuvânt și din acest punct. Cineva dintre ai noștri lua parte la un curs liber de literatură la universitatea din Massachusetts. Pe scurt spus, lucrurile au fost așa:

„Profesoara a dat studenților o temă. Să vină fiecare cu trei citate dintr'un autor favorit, pe care să le citească fără a spune autorul, și ceilalți să spună apoi cine este autorul. Cunoștința noastră a fost singura care a fost invitată să citească. Cu plăcere a citit trei pasagii alese din „Hristos Lumina Lumii“. Nimeni nu a putut să ghicească cine era autorul. Apoi profesoara spuse spre plăcuta surpriză a celei care le prezentase:

„Ei bine dragii mei, citatul vine dela Elena White'. A vorbit apoi pe larg, spunând că nu cunoștea care este religia autoarei, dar se simțea liberă să vorbească despre partea literară; mai spuse apoi că e un păcat că lucrările Elenei White nu sunt mai bine cunoscute în lumea literară. Spuse că vrea să facă o declarație importantă și că susține fiecare cuvânt. Din toate scrierile pe care le cunosc, spuse profesoara, în afară de Biblie, nu sunt altele atât de pline de frumusețe, atât de curată, și totuși atât de simple ca scrierile Elenei G. White“.

Noi prețuim aceste scrieri nu atât de mult din punct de vedere literar. Cu toate acestea adevărurile spirituale, cari sunt sâmburele de seamă, sunt exprimate într'un limbaj corespunzător marilor teme exprimate fără încetare în ele.

Scrierile Spiritului profetic poartă în ele însele dovada imputernicirii lor.

W. A. Spicer.

Curierul Misionar

Organ al Uniunii Comunităților Evanghelice A. Z. Ș. din România

Redactor responsabil: *V. Florescu*

ul XXIII Noembrie, 1945 Nr. 11

Clădirea din Braşov

În momentul când scriem aceste rânduri, clădirea din Braşov Stupini este în curs de evacuare. Peste două trei zile, când va fi complet liberă, ne prezentăm pentru a o lua în primire. Cam o lună de zile va dura reparațiile și curățenia.

Condițiunile de funcționare ale Institutului Biblic și Gimnaziului Industrial de Băeți din Braşov sunt arătate pe larg în prospectul atașat la fiecare lecțiune a Școlii de Sabat. Cursurile Gimnaziului Industrial de băieți vor începe în mod sigur în anul acesta odată cu cele ale Institutului Biblic. Data începerii se va anunța la timp. Elevii și elevele cari au făcut declarații de înscriere și nu le-au depus încă, sunt rugați să le trimită de urgență, recomandat, pe adresa Școlii, în București, Labirint 116, unde se găsește cancelaria Școlii în mod provizoriu. Actele le vor aduce personal când se vor prezenta la școală. De asemenea vor trimite telegrafic și prima rată din taxele școlare în sumă de 150.000 lei.

Până în prezent avem 50 de înscrieri, toate din Conferința Muntenia și câteva din Conferința Dunărea. Din celelalte Conferințe încă nu am primit declarațiile de înscriere. Mai sunt disponibile încă 50 locuri la Institut și Gimnaziul de Băeți, care se ocupă în ordinea primirii declarațiilor și a primei rate din taxele școlare.

Atragem atenția ca elevii și elevele să nu se grăbească a se prezenta la școală *până nu vor primi o telegramă* din partea Școlii la ce dată să se prezinte. Acea telegramă, împreună cu prospectul și cu celelalte acte ale elevului, vor constitui o dovadă pentru transportul alimentelor cerute de școală dela fiecare elev. E bine ca pe baza lor să se ia și o autorizație dela autorități, pentru ca transportul alimentelor arătate în prospect să fie mai sigur.

Gimnaziul Industrial de Fete din București va începe cursurile în mod irevocabil la 1 Noembrie a. c. Elevele cari s'au înscris trebuie să se prezinte la timp. Cele care nu s'au hotărât până în prezent mai pot fi pri-

mite până la 15 Noembrie a. c., cel mai târziu pentru a nu rămâne în urmă cu lecțiile.

Școala de surori infirmiere va funcționa în București în condițiunile arătate în *Curierul Misionar* Nr. 9/1945. Pentru aceste eleve încercăm să organizăm un mic internat.

Aceste eleve trebuie să se grăbească a fi la școală în București, Labirint 116 pe data de 1 Noembrie, 1945.

Frații Secretari pentru educație din fiecare Conferință, sunt rugați a grăbi trimiterea declarațiilor elevilor din Conferința respectivă, cu arătarea clară pe fiecare declarație a situației financiare a elevului și cu hotărîrea Conferinței pentru fiecare elev în parte.

Nota la Religie

Pentru acei elevi A. Z. Ș. care învață la alte școli, publicăm următoarea adresă a Ministerului Culturii Naționale:

România

Uniunea Adventiștilor de Ziua Șaptea
Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor
Direcția Învățământului Secundar
Str. Mitrop. Gh. Petrescu 116
București

Nr. 123.298/B/1945

Ca răspuns la adresa Dvs., Nr. 15/1945, avem onoare a vă face cunoscut că Ministerul, cu ordinul circular Nr. 189.878 din 20 Decembrie 1944, a dispus ca începând cu anul școlar 1944/1945 să se aplice din nou dispozițiile art. 131 partea I din Regulamentul de funcționare a școlilor secundare care prevede următoarele: „Elevii aparținând unor confesiuni religioase pentru care nu există profesori speciali în școala pe care o urmează, vor aduce la sfârșitul anului școlar un certificat doveditor că au primit instrucțiunea convenită la religie în Comunitatea confesională căreia aparțin. Certificatul nu va cuprinde note numerice“.

Aceste dispozițiuni Ministerul Culturii Naționale le-a mai comunicat Inspectoratelor Regionale și cu ord. Nr. 22648/B/1945.

Potrivit ordinelor date de Minister în această privință, elevii și elevele A. Z. Ș. vor urma instrucția religioasă în Comunitatea respectivă, iar la sfârșitul anului școlar vor prezenta un certificat din parte fraților predicatori pe care îl vor depune la școala respectivă.

În acest scop părinții vor depune la școală, chiar acum la începutul anului școlar, o *declarație* în care vor arăta că potrivit ordinelor ministeriale mai sus arătate, fiul sau fiica lor vor urma învățământul religios în Comunitatea A. Z. Ș. și că la sfârșitul anului școlar vor prezenta certificatul necesar.

Ca manual de studiu pentru învățământul religios, vor fi folosite lecțiunile Școlii de Sabat pentru clasele primare pentru elevii de curs primar, lecțiunile pentru juniori pentru elevii de curs secundar și lecțiunile pentru majori pentru elevii mai mari.

Frații predicatori, cu ocazia vizitelor în Comunități, sunt rugați a-și lua timp pentru a sta de vorbă cu acești elevi ai Școlii de Sabat și a-i interoga asupra celor învățate și asupra vieții lor creștinești, pentru ca la sfârșitul anului să le poată da certificatul cuvenit.

Frații Secretari la Departamentul Educației din fiecare Conferință sunt rugați a stăruii pentru îndeplinirea celor de mai sus.

Pentru orice alte lămuriri le stăm la dispoziție.

Secretar la educație
V. Diaconescu

ANUNȚ IMPORTANT

Institutul Biblic are nevoie de o bucătăreasă bună, care să cunoască regimul vegetarian și să aibă recomandatie din partea Comunității și a Conferinței respective.

Persoanele doritoare sunt rugate să se adreseze la cancelaria Institutului, care se află provizoriu în București, Str. Labirint 116.

Evangheliștii Voluntari

Salvarea Sufletelor

Cea mai înaltă știință este știința câștigării de suflete. Cea mai mare lucrare pentru ființa omenească este lucrarea de salvarea sufletelor din mreaja păcatelor. Această lucrare măreață, nu o poate face nimeni, decât atunci când este cuprins de o dragoste pătimășe pentru suflete. După cum pescarul are o dragoste pătimășe după pescuit, vânătorul după vânat (Ier. 16, 16; Matei 4, 19), tot așa și câștigătorul de suflete, după câștigarea sufletelor.

Un om poate fi un bun medic cu bune succese, un avocat sau un comerciant să aibă mult succes în lucrarea sa, chiar dacă

nu are plăcere de ocupația sa. Dar niciodată un conlucrător cu Dumnezeu, nu va avea succes în câștigarea sufletelor dacă nu are o dragoste cu adevărat pătimășe pentru suflete. Apostolul Pavel în dragostea lui pătimășe pentru suflete spunea: „Spun adevărul în Hristos, nu mint; cugetul meu, luminat de Duhul Sfânt, îmi este martor, că simt o mare întristare, și am o durere necurmată în inimă. Căci aproape să doresc să fiu eu însumi anatema, despărțit de Hristos, pentru frații mei, rudele mele trupești“. Romani 9, 1—3. Pentru câștigarea sufletelor fiecare trebuie să simtă așa ca

Apostolul Pavel. Să avem o durere în inima noastră. Să avem un dor, și o neliniște continuă atâta timp cât știm pe rudele, frații și prietenii noștri că sunt despărțiți de Hristos.

În sala unei autogări, o doamnă îmbrăcată elegant după ultima modă, se așază pe bancă alături de un credincios evanghelist voluntar. Acesta intrând în vorbă cu dânsa, i-a pus întrebarea: „Scuzați-mă vă rog doamnă, mă simt îndatorat în inima mea ca să vă întreb, dacă Dv. aveți credință în Hristos?” Și de aci el îi vorbi despre mântuirea sufletului. Când veni soțul ei, ea îi istorisi convorbirea ce a avut-o cu călătorul. Bărbatul i-a spus soției sale: „De ce nu i-ai spus ca să se intereseze mai bine de lucrul lui”. Doamna i-a spus soțului ei: „O! dragul meu soț, dacă ai fi văzut tu expresia feței lui, și cu ce interes vorbea despre Isus, ai fi observat, că tocmai aceasta era lucrarea lui”. Cu așa dragoste și pasiune să vorbească fiecare despre Isus ca să se poată observa de oricine că tocmai acesta este lucrul nostru, salvarea de suflete. Aceasta să fie mereu ruga noastră: O! Doamne dă-mi mai multă dragoste după salvarea sufletelor. Cu dragoste să merg grăbit, să chem pe toți la Tine. Matei 22, 9. Să nu pierdem nici o ocazie de a vorbi sufletelor despre mântuirea sufletelor. Isus nu a pierdut nici o ocazie. Gândiți-vă la convorbirea Sa cu femea samariteancă la puțul lui Iacob. Un zel și o viețuire ca Isus, este argumentul cel mai puternic ce poate fi adus în favoarea lui Isus și a creștinismului. Acest Adevăr trebuie să stăpânească toată ființa noastră. O mărturisire în cuvinte și purtare.

Exemple: Mărturia unei instructoare la școala de Sabat pentru tineret.

Ea spunea: Odată am mers la teatru ca să văd o piesă de Shakespeare.

Aici la teatru ea a întâlnit pe unele prietene tinere din clasa ei de Sabat. Efectul: Nici una din acestea nu au devenit membre ale comunității cu toată truda ei. Instructoarea nu a mai avut nici o influență asupra tinerelor fete și vorbirea ei nu mai mișca inima tinerelor fete.

Mărturia unei doamne foarte bogate care acum este membră a comunităților noastre. Cu ocazia unei adunări de experiențe, ea a istorisit cum a fost convinsă de adevăr prin purtarea blândă și cuviincioasă a unei

spălătorese membră a comunității noastre. Ea a istorisit că afară de purtarea ei creștină, i-a vorbit cu atât zel și cu atâta dragoste despre mântuirea sufletului prin Isus. Intreaga adunare a recunoscut, că purtarea creștină a membrilor comunităților noastre este puterea și mijlocul cel mai sigur pentru salvarea sufletelor împreună cu o dragoste pasionată de a merge să chemăm cu dragoste și plini de interes, pe oameni la Hristos.

Orice oboseală a noastră să nu fie fără rugăciune. Mai înainte de a vă pune în legătură cu oamenii, puneți-vă în legătură cu Dumnezeu prin rugăciune. Mai înainte de a lucra cu alții, lucrează cu tine însuși. „Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii, pe care o dai altora, stăruiește în aceste lucruri, că dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă”. 1 Tim. 4, 16. După ce ai început lucrarea cu tine însuși, continuă mai departe cu cei mai apropiați din rudele și prietenii tăi. 1 Tim. 5, 8.

„El cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon, și i-a zis: „Noi am găsit pe Mesia (care tălmăcit însemnează Hristos)” Și l-a adus la Isus, Isus l-a privit și i-a zis: „Tu ești Simon fiul lui Iona; tu te vei numi Chifa (care tălmăcit însemnează Petru)”. A doua zi Isus a vrut să se ducă în Galilea și a găsit pe Filip. Și i-a zis: „Vino după Mine”. Filip era din cetatea Betsaida, cetatea lui Andrei și lui Petru. Filip a găsit pe Natanael și i-a zis: „Noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise și Proorocii. Pe Isus din Nazaret fiul lui Iosif”. Natanael i-a zis: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” „Vino și vezi i-a răspuns Filip”. Ioan 1, 41—46. Acum Isus așteaptă o mărturisire. Ioan 1, 49. Isus a mai făgăduit și alte descoperiri aceluia care-L mărturisesc pe El. Ioan 1, 50. 51.

Experiențe: Cine te-a adus pe tine la cunoștința lui Isus?

Ești unul care cauți pe Domnul, și după ce L-ai găsit să conduci și pe alții la Isus?

Să știți că nunta Mirelui va avea loc numai după ce vor fi invitați toți oaspeții la nuntă (toți oamenii). Acum se face această invitație la Nuntă. Însărcinarea de a invita a dat-o Domnul Mirele, credincioșilor Săi. Mergeți repede și invitați-i să vină.

Ioan Reit

PENTRU CEI SARACI

De când a pătruns păcatul în lume, tot de atunci au pătruns și necazurile și sărăcia. Putem spune că nu este o bucată de pământ unde să nu fi pătruns păcatul, mizeria și sărăcia. Chiar dela început a și început, ca oamenii să se lupte spre a înlătura sărăcia din lume. Vor putea oamenii să l'chideze cu sărăcia? Nu! Căci Dumnezeu a spus: „Totdeauna vor fi săraci în țară; de aceea îți dau porunca aceasta: „Să-ți deschizi mâna față de săraci și față de cei lipsiți din țara ta“. Deut. 15, 11. Cu toate străduințele omenestii, sărăcia nu se va lichida de pe pământ, căci Diavolul se îngrijește ca săracii să nu scadă, ci dimpotrivă sărăcia să crească. Diavolul este cauza sărăciei și a mizeriei, el a invidiat totdeauna fericirea oamenilor încă din Paradis. Invidia lui a devenit ură, și azi el are o mânie mare și caută să umple lumea de dureri și sărăcie. Din această sărăcie numai Domnul Isus va scăpa omenirea la a doua Sa venire când va lichida pentru totdeauna cu sărăcia.

„El va șterge orice lacrimă, din ochii lor. Și moarte nu va mai fi, nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile cele dintâi au trecut“. Apoc. 21, 4.

Diavolul în ura și mânia lui mare a vrut să pustiască omenirea și vrea mereu, aducând multă sărăcie, mizerie și moarte pe pământ. Dar bunul Dumnezeu care ne-a iubit și ne iubește, a dat pe Fiul Său, ca oricine crede să nu piară ci să aibă viață veșnică. Ioan 3, 16. Isus a venit ca să desființeze păcatul care este o lucrare a Diavolului, cauza sărăciei (1 Ioan 3, 8). La prima Sa venire Isus merse din loc în loc făcând bine și vindecând pe cei bolnavi și pe cei apăsați de Diavolul. Fapte 10, 38.

Când Isus S'a înălțat la cer a dat bisericilor Sale însărcinarea ca lucrarea Sa să fie continuată până El va veni în țară, și aceasta prin puterea Duhului Sfânt. Așa că acolo unde se predică Evanghelia se face și lucrarea de binefacere ajutând pe cei săraci.

În zilele noastre după un războiu atât de

grozav, care a făcut atâtea pustiiri, a desrădăcinat atâtea familii din căminurile lor, mulți umblă fără adăpost, fără hrană și fără îmbrăcăminte suficientă pentru iarnă, care va fi aspră. Pe lângă toate acestea, Dumnezeu a lăsat ca să fie și un an secetos, și deci cea mai mare parte a țării noastre e lipsită de hrană pentru această iarnă care va fi cea mai grea.

Datoria noastră ca biserică și ca comunitate a lui Isus, este ca să privim aceasta cu îngrijorare și din vreme să ne concentrăm puterile la lucru. Fiecare comunitate să adune comitetul bătrânilor și împreună cu predicatorii lor să facă planuri, cum să facă față la toate lipsurile care se află chiar în comunitățile lor respective, săracii noștri, orfanii și văduvele noastre.

Până mai este timp și se mai poate, fiecare comunitate să procure tot ce se poate procura ca: fasole, cartofi, mălai, alimente de tot felul, lemne, și orice articol necesar. Toate acestea să fie colectate și cumpărate pentru ca în iarna aceasta care va fi cea mai grea, să putem veni în ajutorul săracilor noștri.

Cercurile de binefacere „Tabita“ să fie peste tot bine organizate pentru lucru, ca prin străduința noastră a tuturor, și prin ajutorul bunului Dumnezeu să sperăm că vom putea face față și vom putea alina multe suferințe.

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze toate cercurile noastre de binefacere „Tabita“ ca să poată face o lucrare de binefacere pe toate plaiurile țării noastre

Ioan Reit

Dr. I. Moldovan

Parcul Vatra Luminoasă Str. G. No. 12

Consult. 4—6

Tramvai 14, 26 și 19

CU TINERII DIN TRAIAN

Nu este mai mare bucurie ca întâlnirea cu valoroșii noștri tineri de pretutindeni, și în deosebi cu cei din Teleorman. Aici sunt mulți, sunt voioși și sunt credincioși. Se deosebesc bine de cei din lume, și fac cinste și podoabă Bisericii Domnului Hristos.

Datorită acestei deosebiri, mulți alți tineri și tinere ies din rândurile lumii, părăsesc obiceiurile dăunătoare și degradatoare, rup legăturile cu păcatul și se alătură ostașilor lui Isus, sub steagul Său biruitor.

Împreună cu frații Pârvan și Voicu ne îndreptăm către frumoasa Comunitate Traian, pentru a ne întâlni cu tinerii de acolo, și din împrejurimi. Frații ne primesc cu același zâmbet binevoitor și iubire creștinească. Am avut ocazie să ne convingem tot mai mult de spiritul de ospitalitate cu adevărat abraamic al fraților Dorcea, Pencea, Șopârlache și fratelui Caraivan din Seaca. Ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să răsplătească sacrificiile dâșșilor și ale tuturor celorlalți cari ne-au primit ca pe trimișii cerului.

Deschiderea Sabatului am făcut-o sus pe culmea unui deal, în mijlocul viilor, pline cu bogate și frumoase roade de struguri. Unii ciorchini sunt așa de mari și grei încât am crezut că ne aflăm în antica Vale Eșcol. Lucrul acesta, precum și frumusețea și bogăția câmpiei dunărene care se întinde în depărtare în acest amurg Sfânt de Sabat ne umple inimile de recunoștință. Împreună cu frații am mulțumit Domnului pentru grija Lui părintească și pentru bogatele Lui binecuvântări.

Adunarea de Vineri seara a tratat despre: O consacrare deplină a tinerilor. A doua zi dimineața, după frumoasa oră a școlii de Sabat, având câte o jumătate de oră fiecare, câteși trei am vorbit câte ceva Bisericii, spre marea lor bucurie și mulțumire. Primul a avut cuvântul fr. Voicu, despre Răscumpărarea tineretului; a urmat apoi fr. Pârvan cu frumoasa oră a Școlii Misionare; iar al treilea subiect a tratat despre: Dregerea altarelor dăruitate ale lui Dumnezeu.

După amiază Cercul Tinerimii sub conducerea fr. Dona a desfășurat un program bogat și înălțător. Cu această ocazie s'a tratat și subiectul: Lucrurile plăcute lui Dumnezeu. S'a arătat tinerilor că sunt lucruri plăcute Tatălui nostru Ceresc, cari trebuiesc săvârșite de noi, dar că cel mai plăcut lucru este ca tinerii să câștige sufletele cari se pierd în jurul lor.

Fratele Pârvan a fost foarte activ în recrutare de elevi pentru școală, iar fratele Voicu s'a interesat în de aproape de prietenii de adevăr.

Duminică după amiază am făcut o excursie lângă pădurea dela marginea Dunării. Aici am cântat și ne-am bucurat cu diferite jocuri frumoase.

Seara am avut adunări publice în comunitățile din Seaca și Traian, după care ne-am luat rămas bun dela iubiiții noștri frați și dela tinerii și tinerele cari ne-au umplut de bucurie și de nădejde.

Fratele Teodorescu, primul diacon al comunității, ne-a sprijinit în tot timpul adunărilor, iar Luni dimineața ne-a transportat cu căruța spre oraș.

R. Artinian

STRAJA DIMINEȚII

Noembrie, 1945

Sâmbătă 1: Prov. 28, 13; Duminecă 2: 1 Ioan 1, 9; Luni 3: Ps. 103, 2. 3; Marți 4: Efes. 4, 23; Miercuri 5: Ps. 29, 11; Joi 6: Ps. 46, 1. 2; Vineri 7: Isa. 26, 4; Sâmbătă 8: Deut. 33, 25; Duminecă 9: Isa. 40, 31; Luni 10: 2 Cor. 12, 9; Marți 11: Filip. 4, 13; Miercuri 12: Ps. 27, 5; Joi 13: Ps. 50, 5; Vineri 14: Ps. 23, 4; Sâmbătă 15: Isa. 49, 25; Duminecă 16: Deut. 31, 6; Luni 17: Isa. 43, 1; Marți 18: Isa. 43, 2; Miercuri 19: Apoc. 2, 10 ult. p.; Joi 20: Apoc. 3, 10; Vineri 21: Ebr. 10, 23; Sâmbătă 22: Ebr. 3, 6; Duminecă 23: Luca 22, 28. 29; Luni 24: Iacob 1, 12; Marți 25: Mat. 24, 13; Miercuri 26: Isa. 45, 22; Joi 27: Isa. 35, 4; Vineri 28: Mat. 1, 21; Sâmbătă 29: Rom. 1, 16; Duminecă 30: 1 Petru 1, 3; Luni 31: 1 Petru 1, 4. 5.
